

SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT

*

Ngày 13-12-2015

Chúa nhật 3 Mùa Vọng

Sám hối

LỜI CHÚA: Lc 3, 10-18

Dân chúng lũ lượt kéo đến xin ông Gioan làm phép rửa; họ hỏi ông rằng: “Chúng tôi phải làm gì đây?” Ông trả lời: “Ai có hai áo, thì chia cho người không có; ai có gì ăn, thì cũng làm như vậy.” Cũng có những người thu thuế đến chịu phép rửa. Họ hỏi ông: “Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?” Ông bảo họ: “Đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho mình.” Binh lính cũng hỏi ông: “Còn anh em chúng tôi thì phải làm gì?” Ông bảo họ: “Chớ hà hiếp ai, cũng đừng tống tiền người ta, hãy an phận với số lương của mình.”

Hỏi đó, dân đang trông ngóng, và trong thâm tâm, ai nấy đều tự hỏi về ông Gioan: biết đâu ông chẳng là Đấng Mêsia. Ông Gioan trả lời mọi người rằng: “Tôi, tôi làm phép rửa cho anh em bằng nước, nhưng có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cỡi quai dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần và lửa. Tay Người cầm nia rêu sạch lúa trong sân: thóc mấy thì thu vào kho lẫm, còn thóc lép thì bỏ vào lửa không hề tắt mà đốt đi.” Ngoài ra, ông còn khuyên dân nhiều điều khác nữa, mà loan báo Tin Mừng cho họ.

SUY NIỆM

Màu tím bao trùm mùa Vọng. Các Kitô hữu lo sám hối để lãnh nhận bí tích Hòa giải. Nhiều người ngại xưng tội, ngại đào bới lại quá khứ. Xung

(xem tiếp trang 2)

Khai mạc Năm Thánh Ngoại thường Lòng Thương Xót:

“Bước qua Cửa Thánh có nghĩa là khám phá lại lòng thương xót vô biên của Chúa Cha, Đấng đón nhận tất cả mọi người và đích thân đến gặp từng người”

WHĐ (09.12.2015) – Năm Thánh Lòng Thương Xót đã chính thức khai mạc với nghi thức Mở Cửa Thánh tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô vào ngày lễ Đức Maria Vô nhiễm nguyên tội, 8 tháng Mười Hai 2015. Nghi thức diễn ra sau Thánh lễ cử hành tại Quảng trường Thánh Phêrô do Đức Thánh Cha Phanxicô chủ tế lúc 9g30 cùng với 60 Hồng y, 100 Tổng giám mục và Giám mục, và gần 2.200 linh mục từ khắp nơi trên thế giới.

Mặc dù trời mưa, số người tham dự là hơn 50.000 người, trong đó có Tổng thống Sergio Mattarella và Thủ tướng Matteo Renzi của Italia; cựu Quốc vương Albert II cùng với Hoàng hậu Paola của Vương quốc Bỉ.

Sau Thánh lễ, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chủ sự nghi thức mở Cửa Thánh. Trước khi cử hành nghi thức, vị đương kim giáo hoàng đã gặp Đức giáo hoàng tiền nhiệm Bênêđictô XVI bên trong Đền thờ Thánh Phêrô và hai vị giáo hoàng đã ôm chào nhau. Bước qua Cửa Thánh đầu tiên là Đức Thánh Cha Phanxicô, rồi đến Đức nguyên giáo hoàng Bênêđictô, và sau đó là các hồng y, giám mục và mọi người.

Chúa nhật 13-12 tới, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ mở Cửa Thánh tại Vương cung thánh đường Thánh Gioan Latêranô, và các Đức giám mục chính tòa trên khắp thế giới cũng mở Cửa Thánh tại các Nhà thờ chính tòa của các giáo phận.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô trong Thánh lễ kính Đức Maria Vô nhiễm nguyên tội và khai mạc Năm Thánh Lòng Thương Xót.

Lát nữa đây, tôi sẽ vui mừng mở Cửa Thánh Lòng Thương Xót. Chúng ta thực hiện cử chỉ này - như tôi đã làm ở Bangui - rất đơn giản nhưng lại mang tính biểu tượng mạnh mẽ, trong ánh sáng của Lời Chúa mà chúng ta vừa nghe. Lời ấy làm nổi bật tính tối thượng của ân sủng. Thật vậy, một lần nữa những bài đọc này làm cho chúng ta nghĩ đến lời của sứ thần Gabriel đã nói với một cô gái trẻ, đầy kinh ngạc và bối rối về mẫu nhiệm đang bao phủ lấy mình: “Kính chào Đấng đầy ơn phúc” (Lc 1,28).

Đức Trinh Nữ Maria được kêu gọi vui lên, trước hết là vì điều Chúa đã thực hiện nơi Mẹ. Ân sủng của Thiên Chúa bao bọc Mẹ, làm cho Mẹ xứng đáng trở thành Mẹ của Chúa Kitô. Khi sứ thần Gabriel vào nhà của Mẹ, mẫu nhiệm sâu xa nhất đã vượt khỏi mọi khả năng của lý trí, trở nên lý do để Mẹ vui mừng, tin tưởng, và phó thác cho sứ điệp đã được mạc khải cho Mẹ. Sự viên mãn của ân sủng có khả năng biến đổi tâm hồn con người và làm cho con người thực hiện được một hành động lớn lao đến mức có thể thay đổi lịch sử nhân loại.

(xem tiếp trang 3)

***

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

tội mang dáng dấp của một cái gì buồn thảm! Thật ra bí tích Hòa giải là một điều tươi tắn hơn nhiều. Sám hối không phải chỉ là quay về quá khứ, mà còn là hướng đến tương lai với rất nhiều hy vọng. Sám hối còn có màu hồng như màu áo lễ hôm nay.

Khi dân chúng đến với Gioan, nhận phép rửa sám hối, họ đã hỏi ông: Chúng tôi phải làm gì đây? Cả những người thu thuế và binh lính cũng hỏi những câu tương tự. *Chúng tôi*: sám hối mang tính tập thể, tính liên đới. Hội Thánh chúng tôi cùng chịu trách nhiệm về sự dữ. *Phải*: một thúc bách của trái tim hoá cái thực sự. *Làm gì đây*: sám hối không phải chỉ là một cảm xúc, tuy thánh thiện, nhưng lại mỏng lung, xa rời thực tế. Sám hối đích thực đưa đến một hành động cụ thể. Gioan đã cho ta những câu trả lời còn nguyên giá trị. Sám hối là sống bác ái, có hai chia một. Nhường cơm sẻ áo là ra khỏi nỗi bận tâm về mình. Sám hối là sống công bằng, không tham lam vơ vét, không dùng quyền lực để cưỡng đoạt, áp bức ai. Sám hối là hết nô lệ cho của cải, tiền bạc, quyền lực. Như thế dọn đường cho Chúa đến bằng sám hối đòi ta chỉnh đốn lại con đường đến với tha nhân. Trở về với Chúa diễn tả qua việc trở về với anh em. Gioan không bắt những người thu thuế bỏ cái nghề ô nhục, cũng không đòi những người lính Do thái bỏ phục vụ Hêrôđê. Ông cũng không bảo họ lên Đền Thờ dâng lễ đến tội, hay vào hoang địa sống nhiệm nhặt như mình. Họ cứ làm nghề của họ, nhưng với một tinh thần mới.

Sám hối thực sự thì đụng đến bàn tay, một bàn tay chứa đựng cả con tim và khối óc. Trong mùa Vọng này, chúng ta phải hỏi nhau: mình phải làm gì? Giới trẻ hôm nay muốn cảm thấy mình có ích, và muốn dùng thời giờ của mình sao cho có ý nghĩa. Hãy gặp nhau, chấp nhận nhau và làm việc với nhau, Hãy cùng nhau làm một điều tốt nào đó cho đồng bào. Hãy cho thấy mình là người có đức tin. Đức tin được diễn tả qua hành động yêu thương cụ thể, và yêu thương lại làm cho đức tin lớn lên. Xung tội cần dốc lòng chữa. Dốc lòng chữa đòi đổi lối nghĩ và lối sống. Đưa

(xem tiếp trang 3)

WHD (05.12.2015) – Bảy mươi năm sau khi Triều Tiên bị chia cắt, một phái đoàn Công giáo cấp cao do bốn vị giám mục dẫn đầu đã đến thăm Bắc Triều Tiên. Đây là chuyến viếng thăm chính thức có rất nhiều ý nghĩa, không chỉ đối với những người của Giáo hội.

Bảy mươi năm kể từ khi bán đảo Triều Tiên bị chia đôi, một phái đoàn khá đông các đại diện của Giáo hội Công giáo Hàn Quốc có thẩm quyền, lần đầu tiên đã vượt qua biên giới và khu phi quân sự qua ngả Trung Quốc và hiện đang ở thăm Bình Nhưỡng và các vùng khác của Bắc Triều Tiên, như một phần của chuyến viếng thăm chính thức có nhiều ý nghĩa, không chỉ đối với những người của Giáo hội.

Phái đoàn 17 thành viên gồm 4 giám mục, trong số này có Đức Tổng giám mục Hyginus Kim Hee-joong – Chủ tịch Hội đồng Giám mục Hàn Quốc, các linh mục và các đại diện của Ủy ban hoà giải dân tộc Triều Tiên của Giáo hội Hàn Quốc trong tất cả các giáo phận. Đoàn viện phụ của dòng Bê-nê-đi-ô là Blasio Park Hyun-dong, một dòng vốn có trụ sở ban đầu tại Bắc Triều Tiên, cũng có mặt trong phái đoàn.

Chuyến viếng thăm chính thức của phái đoàn diễn ra từ ngày 01 đến ngày 04 tháng 12. Có nhiệm vụ đối thoại chính thức với phái đoàn khách là các viên chức của Hiệp hội Công giáo Bắc Triều Tiên, một trong những cơ quan được chế độ Bắc Triều Tiên thành lập để nguy tạo thái độ “cởi mở” của mình trong lĩnh vực tự do tôn giáo. Nhưng theo dự đoán, các vị khách Hàn Quốc sẽ có thể có một số buổi gặp gỡ với các đại diện chính trị của Bắc Triều Tiên. Các giám mục và linh mục đến từ miền Nam cũng sẽ cố gắng cập nhật tình hình thực tế của các cộng đoàn Công giáo dường như vẫn còn hiện diện ở Bắc Triều Tiên. Các cộng đoàn này không còn linh mục để dâng lễ và giải tội trong nhiều chục năm qua. Giáo sư Byun Jin Heung cho biết, vào lúc Triều Tiên bị chia cắt, có ít nhất 55.000 người Công giáo ở Bắc Triều Tiên. Giáo sư Houng, người đã làm việc trong Ủy ban hoà giải dân tộc Triều Tiên, nói thêm: “Nhìn vào những năm vừa qua, vào những người đã trốn thoát và các giai đoạn đàn áp, thực tế có thể nói rằng một vài ngàn người trong số họ có lẽ vẫn còn còn sống và đã âm thầm sống đức

Đức Tổng giám mục
Hyginus Kim Hee-joong

tin, như đã được chứng kiến trong các giai đoạn khác của lịch sử Triều Tiên”.

Phái đoàn Hàn Quốc cũng dự định lập lại đề nghị gửi các linh mục Hàn Quốc đến Bắc Triều Tiên để chăm sóc mục vụ cho các tín hữu của miền Bắc, hoặc ít nhất là để cử hành Thánh lễ tại nơi thờ phượng của Công giáo được chỉ định mà chế độ đã xây dựng trong những năm 1980. Trong các cuộc thảo luận, các tham dự viên sẽ có thể khai triển các chương trình viện trợ cho người dân miền Bắc do các tổ chức bác ái Công giáo của miền Nam thực hiện. Các chương trình này sẽ được đẩy mạnh trong Năm Thánh Lòng Thương Xót. Họ sẽ cố gắng tìm xem có cách nào để chính quyền Bình Nhưỡng đồng ý với khả năng tái thiết một nhà thờ Công giáo thật sự ở Bình Nhưỡng, nơi mà Nhà thờ chính toà đã bị phá hủy trong thời nội chiến hay không.

Chuyến viếng thăm chính thức của đoàn đại biểu Công giáo Hàn Quốc đặc biệt quan trọng vì Giáo hội Hàn Quốc muốn đóng vai trò ngày càng lớn trong bối cảnh hoà giải dân tộc và khả năng tái thống nhất hai miền Triều Tiên. Bảy mươi năm kể từ khi Triều Tiên bị chia cắt, Giáo hội Công giáo đã trở thành người tiên phong cho khả năng tái thống nhất đất nước; điều này cũng được khích lệ nhờ lời của Đức giáo hoàng Phanxicô nói về tầm quan trọng tối cần của sự hoà giải giữa những người anh chị em, khi ngài tông du đến Hàn Quốc vào tháng Tám 2014. Ủy ban hoà giải đã thúc đẩy các tín hữu nhận thức rõ điều này thông qua các chương trình được phổ biến rộng rãi của các chi nhánh tại mỗi giáo phận.

(xem tiếp trang 4)

Khai mạc Năm Thánh Ngoại thường Lòng Thương Xót...

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm nguyên tội diễn tả nét cao cả của tình yêu Thiên Chúa. Ngài là Đấng không chỉ tha thứ tội lỗi, nhưng nơi Đức Maria, Ngài còn cho Mẹ không vương mắc tội nguyên tổ, vốn có nơi mỗi con người khi được sinh ra. Chính tình yêu của Thiên Chúa đi bước trước, thực thi trước và cứu thoát. Khởi đầu của lịch sử tội lỗi nơi Vườn địa đàng kết thúc nơi một kế hoạch tình yêu cứu rỗi. Những lời trong sách Sáng Thế phản ánh kinh nghiệm hằng ngày của chúng ta: chúng ta luôn bị cám dỗ bất tuân phục, sự bất tuân muốn sắp xếp cuộc đời mình ngoài thánh ý Chúa. Đó là sự thù địch luôn cám dỗ đời sống của con người, đặt con người vào thế đối nghịch với kế hoạch của Thiên Chúa. Nhưng lịch sử của tội lỗi chỉ có thể được hiểu trong ánh sáng của tình yêu tha thứ của Thiên Chúa. Tội lỗi chỉ có thể được hiểu trong ánh sáng này. Nếu mọi sự đều quy vào tội lỗi, chúng ta sẽ là những người tuyệt vọng nhất trong các thụ tạo. Nhưng chiến thắng của tình yêu Chúa Kitô hứa trước đã gói trọn mọi sự trong lòng thương xót của Chúa Cha. Lời Chúa mà chúng ta vừa nghe bảo đảm cho điều này. Đức Trinh nữ vô nhiễm nguyên tội hiện diện ở trước chúng ta như một nhân chứng tuyệt vời của lời hứa này và việc hoàn tất lời hứa ấy.

Năm Thánh ngoại thường này chính là một món quà của ân sủng. Bước qua Cửa Thánh có nghĩa là khám phá lại lòng thương xót vô biên của Chúa Cha, Đấng đón nhận tất cả mọi người và đích thân đến gặp từng người. Chính Thiên Chúa đi tìm chúng ta! Chính Người đến gặp chúng ta! Đây sẽ là một năm để chúng ta tin tưởng hơn bao giờ hết vào lòng thương xót của Thiên Chúa. Chúng ta đã sai lầm biết bao đối với Thiên Chúa và ân sủng của Ngài khi chúng ta nói rằng tội lỗi sẽ bị phép công bằng của Thiên Chúa trừng phạt trước khi chúng ta nói rằng tội lỗi sẽ được lòng thương xót của Ngài tha thứ (x. Thánh Augustinô, *De Praedestinatione Sanctorum*, 12, 24)! Nhưng sự thật là thế. Chúng ta phải đặt lòng thương xót trước sự phán xét, và phán xét nào của Chúa cũng luôn ở trong ánh sáng của lòng thương xót của Ngài. Vậy, khi bước qua Cửa Thánh, ước gì chúng ta cảm nhận được rằng chúng ta đang tham dự mầu nhiệm này của tình yêu và lòng nhân từ. Chúng ta hãy bỏ đi mọi nỗi sợ, vì sợ hãi không

xứng hợp với người được yêu thương. Nhưng chúng ta hãy sống niềm vui được gặp gỡ ơn thánh biến đổi mọi sự.

Hôm nay, tại Roma này và tại khắp các giáo phận trên toàn thế giới, khi bước qua Cửa Thánh, chúng ta lại muốn nhớ đến một cánh cửa khác 50 năm trước đã được các Nghị phụ Công đồng Vatican II mở ra bước vào thế giới. Dịp kỷ niệm này không thể chỉ dành để mừng di sản các văn kiện của Công đồng, vốn đã cho thấy một bước tiến lớn về đức tin, mà trước hết, để nhớ rằng Công đồng là một cuộc gặp gỡ. Cuộc gặp gỡ đích thực giữa Giáo hội và mọi người nam nữ trong thời đại chúng ta. Cuộc gặp gỡ mang dấu ấn quyền năng Chúa Thánh Thần đã kéo Hội Thánh ra khỏi vũng lầy giam hãm trong nhiều năm tháng, để Giáo hội tìm lại được niềm hăng say trên hành trình truyền giáo. Đó là sự khôi phục cuộc hành trình gặp gỡ con người tại nơi họ đang sống: trong những thành phố và các gia đình, tại nơi họ làm việc. Bất cứ nơi đâu có con người, Giáo hội đều được kêu gọi hãy đến với họ và mang cho họ niềm vui Tin Mừng, lòng thương xót và sự tha thứ của Thiên Chúa. Sau những thập niên này, chúng ta lại được cùng một sức mạnh và niềm hăng say đó thôi thúc lên đường truyền giáo. Năm Thánh đặt chúng ta trước yêu cầu phải biết rộng mở này, và đòi chúng ta không được quên tinh thần đã xuất hiện từ Vatican II, tinh thần của người Samaria, như Chân phước giáo hoàng Phaolô VI đã trình bày tại phiên họp bế mạc Công đồng. Xin cho việc bước qua Cửa Thánh hôm nay giúp chúng ta biết dẫn thân thực hiện lòng thương xót như người Samaria nhân hậu. ■

Tuyên ngôn *Nostra Aetate* vẫn mang tính thời sự tại Thánh Địa

JERUSALEM – Ngày 2 tháng Mười Hai 2015, một Hội thảo đã được tổ chức tại Học viện Van Leer ở Jerusalem với chủ đề “*Tương lai của đối thoại liên tôn tại Israel, kỷ niệm 50 năm *Nostra Aetate*”.*

Các đơn vị tổ chức Hội thảo gồm có: Học viện Van Leer, tổ chức ICCI (Tôn giáo vì Hòa bình), tổ chức “Rabbi vì Nhân quyền”, Dòng các chị em Sion và Viện Đại kết Tantor. Số người tham dự vượt quá sự mong đợi của ban tổ chức, nên Hội thảo đã được tổ chức tại hội trường lớn của

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

con thú cần sống khác, sau khi trở về nhà Cha.

Chúng ta đã được chịu phép rửa trong Thánh Thần, nhưng chúng ta vẫn cần được Thánh Thần thanh tẩy mỗi ngày. Chúng ta không thể tự sức mình canh tân cuộc sống. Trở lại với tình yêu là hồng ân của Thánh Thần. Ước gì chúng ta mềm mại để cho Ngài uốn nắn và dạy ta biết làm gì để bày tỏ lòng hoán cải.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
con đường dài nhất là con đường từ tai đến tay.

Chúng con thường xây nhà trên cát,
vì chỉ biết thích thú nghe Lời Chúa dạy,
nhưng lại không dám đem ra thực hành.
Chính vì thế
Lời Chúa chẳng kết trái nơi chúng con.

Xin cho chúng con
dừng hời hợt khi nghe Lời Chúa,
dừng để nổi đam mê làm Lời Chúa trở nên xa lạ.

Xin giúp chúng con dọn dẹp
mảnh đất đời mình,
để hạt giống Lời Chúa được tự do
tăng trưởng.

Ước gì ngôi nhà đời chúng con
được xây trên nền tảng vững chắc,
đó là Lời Chúa,
Lời chi phối toàn bộ cuộc sống
chúng con. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

Học viện. Các tham dự viên gồm phần lớn là người Do Thái, đặc biệt những người thuộc phái tự do, một số khác là các Kitô hữu, đặc biệt là các tu sĩ nam và nữ, trong đó có Đức giám mục Giacinto-Boulos Marcuzzo và Đức giám mục Michael Fitzgerald, và một số người Hồi giáo nhưng không có vị sheik hay imam nào.

Ban đầu chương trình Hội thảo dự định kéo dài hai ngày với phần thứ

(xem tiếp trang 4)

Tuyên ngôn Nostra Aetate vẫn mang tính thời sự tại Thánh Địa

hai tổ chức tại Viện Đại kết Tantar. Tuy nhiên, một số nhà thuyết trình ở nước ngoài không thể đến được, nên Hội thảo chỉ giới hạn trong vòng một ngày.

Trước hết, các tham dự viên tham dự cuộc thảo luận bàn tròn chung về đề tài “*Tương lai của đối thoại liên tôn tại Israel*” dưới sự điều hành của rabbi Tiến sĩ Ron Kronish; mục sư Husam Naoum, phụ trách Nhà thờ Anh giáo Jerusalem; rabbi Noa Sattat, giám đốc “Trung tâm Hành động Tôn giáo”; và ông Salim Jaber, thị trưởng thành phố Abu Ghosh, thay cho thẩm phán Iyad Zahalqa.

Sau đó, các tham dự viên chia thành ba nhóm để thảo luận và chia sẻ về ba đề tài khác nhau và bổ sung cho nhau: “*Tương lai của mối quan hệ Do Thái giáo–Kitô giáo ở Israel*” do nữ tu Maureen Cusick, Dòng các Chị em Sion, và Tiến sĩ Debbie Weissman, ICCI, phụ trách; Nhóm thứ hai, “*Tương lai của mối quan hệ Do Thái giáo–Hồi giáo ở Israel*”, do rabbi Michael Melchior và Thị trưởng Salim Jaber phụ trách; Nhóm thứ ba, “*Vai trò của các phương tiện truyền thông trong cuộc đối thoại liên tôn ở Israel*” do Ekhanan Miller, phóng viên của báo Times của Israel và Antoine Saca, thuộc tổ chức “Holy Land Trust”, phụ trách.

Cuối buổi chiều, mỗi nhóm trình bày trong vòng 7-8 phút các đúc kết thảo luận của nhóm mình. Ba từ quan trọng có thể giải thích cung giọng và bầu khí của Hội thảo này: người trẻ, tương lai, và Israel. Người ta có thể nhận thấy tuổi trẻ và sự năng động của các tham dự viên đã biết quan tâm đến một hiện tại tuy ít phần khởi, nhưng với một cái nhìn hướng về tương lai. Họ đã biết quan tâm đến những thực tế của các mối tương quan liên tôn tại Israel vốn thực sự cần được phát triển vượt lên trên các vấn đề chính trị. Đức giám mục G-B. Marcuzzo kết luận: “Tinh thần của *Nostra Aetate* đã làm được nhiều việc, nhưng vẫn cần phải củng cố và tiếp tục sứ mạng lâu dài và khó khăn của Tuyên ngôn này”. ■

WHĐ / 8.12.2015
(Theo *Patriarcat latin de Jérusalem*)

Giáo hội Hàn Quốc với sứ vụ ở Bình Nhưỡng

Liên quan đến vấn đề thống nhất đất nước đang gây tranh cãi, các giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân Công giáo đang tham gia vào những nỗ lực để hướng dẫn lương tâm của toàn thể người dân Hàn Quốc.

Cha Timothy Lee Eun-hyung, Thư ký Ủy ban hoà giải dân tộc Triều Tiên đưa ra nhận định: “Không giống như những nước khác cũng bị chia cắt, như nước Đức chẳng hạn, chúng tôi đã trải qua một cuộc nội chiến khốc liệt. Hàng triệu người chết. Điều này để lại một vết thương hằn sâu đến mức nhiều người đã mất đi cảm thức về nỗi hoài mong một Triều Tiên thống nhất. Nhưng với thế hệ này, vết thương ấy có thể được chữa lành. Người Triều Tiên hôm nay có thể hướng về tương lai. Nhưng hiện nay, những người trẻ lại có nguy cơ trở nên dửng dưng với một quá khứ mà họ đã không trực tiếp trải nghiệm”. Cha Timothy là tuyên úy của “Nhà thờ Sám hối và Cứu chuộc”, khánh thành năm 2013, chỉ cách biên giới vài kilômét, nơi đây hằng tuần đều có các buổi cầu nguyện và phụng vụ xin ơn tái thống nhất đất nước. Ngoài ra còn có các khoá học nâng cao nhận thức cho các nhóm và các cộng đoàn ở khắp Hàn Quốc. Cha Timothy nói: “Trước hết và trên hết, chúng ta cần phải nhận ra những sai lầm của dân tộc Hàn Quốc. Rồi, phải kiên nhẫn trong khi tiến trình được thực hiện. Tái thống nhất đất nước sẽ chẳng bao giờ bỗng dưng diễn ra, hay theo kiểu quốc gia chậm tiến bị quốc gia tiên tiến nuốt chửng. Hoà giải sẽ chỉ diễn ra qua cuộc gặp gỡ giữa những con người biết mở lòng ra với nhau. Chúng ta cần loại bỏ mọi mặc cảm tự tôn và phải tôn trọng người khác. Đó là lý do tại sao Giáo hội có một vai trò rất quan trọng là làm trung gian hoà giải”.

Một số phần tử trong giới chính trị

và xã hội Hàn Quốc vẫn còn chống lại ý tưởng hoà giải. Sự chống đối này bắt nguồn từ những tranh chấp về quân sự và ý thức hệ trong nhiều chục năm qua. Cha Timothy nói thêm: “Ngay từ khi còn bé, nền giáo dục của chúng tôi đã nhồi nhét vào đầu chúng tôi rằng phải coi khinh ‘kẻ thù’. Và lối ứng xử này vẫn còn gây ô nhiễm cho một số người trong Giáo hội. Ở đây cũng cần phải làm công tác mục vụ. Giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxicô đã giúp chúng ta rất nhiều, khi ngài mời gọi mọi người bắc những cây cầu chứ đừng dựng nên những bức tường và xây dựng các giá trị của nền văn hoá gặp gỡ, chứ không phải nền văn hoá loại bỏ”.

Ngay cả trong các cộng đồng Công giáo, các đoàn thể như Liên minh Giáo dân bảo vệ Hàn

Quốc, vẫn sử dụng lối tuyên truyền chống Cộng để chống lại đề nghị tái thống nhất và chỉ trích mọi can thiệp của Giáo hội trong các lĩnh vực xã hội như một kiểu “chính trị hoá sứ điệp Kitô giáo”. Nhưng họ chỉ là thiểu số. Cha Timothy nhấn mạnh: “Ở Hàn Quốc, ngay cả những người thiên tả, cũng không tìm thấy điều gì ở nhiều phương diện phi lý của chế độ Bình Nhưỡng, là hấp dẫn. Nhưng những ý tưởng phân cực xưa cũ không giúp chúng ta hiểu được hiện tại. Sớm hay muộn, bằng cách này hay cách khác, Bắc Triều Tiên cũng sẽ phải ra khỏi sự cô lập của mình. Chúng ta cần có tiến trình để tránh gây thêm đau khổ hơn nữa và để bảo đảm hạnh phúc cho dân chúng”. Bẩy mươi năm sau khi Triều Tiên bị chia cắt, các giám mục Hàn Quốc đã công khai nhìn nhận rằng đã không thể hiện đủ tinh thần ngôn sứ trong việc hướng mọi người đến con đường hoà giải. Nay thì Giáo hội Hàn Quốc dường như muốn đóng một vai trò tiên phong trên con đường hướng tới tái thống nhất đất nước. Giáo sư Byun Jin Heung cho biết: “Một vài nhóm chính trị thuộc cánh hữu đối lập đòi phải đối thoại nhân danh một tâm thức chống cộng đã ăn sâu nơi nhiều người, gây lo ngại cho cả chính phủ. Nhưng nếu Giáo hội đi đầu về vấn đề hoà giải, điều này cũng có thể trấn an một số phần tử bảo thủ hơn, giúp các nhà lãnh đạo chính trị quyết tâm nắm lấy hy vọng của khả năng tái thống nhất đất nước”. ■

(Theo *Vatican Insider*)